

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Concordia. Pia Et Vnanimi Consensv repetita Confessio
fidei & doctrinæ Electorvm, Principvm Et Ordinvm Imperii,
atq[ue] eorundem Theologorum, qui Augustanam
Confessionem amplectuntur**

Lipsiæ, 1606

IX. De Descensv Christi Ad Inferos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35443

dant, & intellectū suum in Christi obedientiam cantent. Inde autē dulcissimam & firmissimam consolationem petant, atq; sibi perpetuò gratulentur, quòd caro nostra & sanguis noster in Christo in tantam sublimitatem, ad dexteram Maiestatis, & omnipotentis virtutis Dei sit collocata. Sic in omnibus aduersis inueniemus, quo nos solidè consolemur, & ab omnibus perniciosis erroribus præseruemur.

IX.

DE DESCENSV CHRISTI AD INFEROS.

CONSTAT, hunc fidei nostræ articulum de descensu Christi ad inferos non modò à quibusdā recentioribus, verum etiam olim ab Orthodoxis veteribus Ecclesiæ Doctoribus non prorsus eodem modo explicatum esse. Nos igitur tutissimū iudicamus, si simplicitatem fidei nostræ in symbolo comprehensam retineamus: ad quam D. Lutherus pia sua concione, in arce Torgensi Anno Domini 1533. de Christi ad inferos descensu habita, remisit. Vbi confitemur, & credamus in **I E S U M C H R I S T V M** Dominum nostrum, filium Dei, qui mortuus, sepultus est, & ad inferos descendit: in qua Confessione videmus, sepulturam & descensum Christi ad inferos, tanquam diuersos articulos distingui. Simpliciter igitur credimus, quòd tota persona, Deus & homo, post sepulturam, ad inferos descenderit, Satanam deuicerit, potestatem inferorum euerterit, & Diabolo omnem vim & potentiam eripuerit. Quomodo verò Christus id effecerit, non est, vt argutis & sublimibus imaginationibus scrutemur. Hic enim articulus non magis ratione humana & sensibus comprehendi potest, quam prior, quomodo Christus ad dexteram Omnipotentis

virtu

virtutis & Maiestatis Dei sit collocatus: In his ergo mysterijs fides duntaxat est adhibenda, & verbum Dei firmo assensu retinendum est: sic solidam doctrinam, & veram consolationem (quod videlicet neq; Satan neq; ipsi inferi nos, omnesq; alios in Christum credentes, in potestatem suam redigere aut nobis nocere valeant) ex hoc articulo hauriemus.

X.

DE CEREMONIIS ECCLESIASTICIS, QUÆ VVLGÒ ADIAPHORA seu res mediæ & indifferentes vocantur.

RITVM est etiam inter quosdam Augustanæ Confessionis Theologos diffidum, de ceremonijs Ecclesiasticis, quæ verbo Dei neq; mandatæ, neq; prohibitæ sunt: sed bono consilio propter *virtutis* & ordinem, aut ad conseruandam piam disciplinam in Ecclesia vsurpantur. Vna pars sensit, quod persecutionis tempore (quando confessio fidei edenda est) etiamsi aduersarij Euangelij in doctrina nobiscum non consentiant, tamen sana & salua conscientia liceat, quasdam dudum abrogatas ceremonias (quæ per se adiaphoræ, & à Deo neque præceptæ neque prohibitæ sunt) postulantis id & urgentibus aduersarijs restituere, & hoc modicum ijs, in rebus illis per se adiaphoris conformem quandam rationem instituere posse. Altera verò pars contendit, quod persecutionis tempore (quando confessio fidei requiritur) aduersarijs illasa conscientia, & sine iactura veritatis cœlestis, restitutione rerum adiaphorarum gratificari non possimus: præsertim, quando aduersarij hoc agunt, vt aut vi manifesta, aut